

DIMITRIOS

nr.47 – aprilie 2014

foaia parohială a Bisericii Sf. Dumitru - Poștă

www.sfantuldumitruposta.ro

<https://www.facebook.com/RevistaDimitrios>

CVANTUL SĂPTĂMÂNII

Cine merită să fie șef?

pr. paroh Mihai Gojgar

Duminica Sfintei Cuvioase Maria Egipteanca este ziua în care ascultăm, în cadrul Sfintei Liturghii, două pericope evanghelice: Marcu X, 32-45 și Luca VII, 36-50. Primul fragment se referă la solicitarea a doi apostoli, Iacov și Ioan, de a fi un soi de adjuncți, de a sta "unul de-a dreapta Ta, și altul de-a stânga Ta, întru slava Ta" (Marcu X, 37). Fără să-i certe, fără să îi mustre, Mântuitorul le explică faptul că toate se fac la vremea lor, că vredniciile vin după merite, după judecata lui Dumnezeu, și nu la cerere. "Nu știți ce cereți! Puteți să beți paharul pe care îl bea Eu sau să vă botezați cu botezul cu care Mă botez Eu?" (v. 38). Ei au susținut pe mai departe că ar fi capabili, că sunt pregătiți. "Și Iisus le-a zis: Paharul pe care Eu îl bea îl veți bea, și cu botezul cu care Eu mă botez vă veți boteza. Dar a ședea de-a dreapta Mea, sau de-a stânga Mea, nu este al Meu a da, ci celor pentru care s-a pregătit" (v. 39-40). Apelul celor doi frați apostoli nu este privit cu ochi buni de colegii lor, stârnind mânia grupului. Oarecum firesc, aceștia erau contrariați că doi *dintre egali* ar vrea să fie peste ceilalți zece. Apostolii erau de aceeași cinste și chiar dacă Petru era cel mai în vârstă și un purtător de cuvânt al ucenicilor Domnului nu se pune problema unui primat de putere. Așadar, să concluzionăm ce s-a întâmplat acum aproape două milenii, cu puțin înainte de Paști. Doi discipoli, frați de sânge chiar, îi cer lui Hristos să fie peste ceilalți. Uitând parcă de cei mai bine de trei ani petrecuți împreună, de nenumăratele invitații la smerenie (*Fericiți cei săraci cu duhul*), la ascultare, la fugă de recunoaștere a meritelor (vezi plecările intempestive ale lui Iisus din locurile unde făcea minuni și rugămintea de a nu spune nimănui ce s-a întâmplat), Iacov și Ioan vor funcții, demnități, loc de frunte. Nu cred că este dificil să observăm în acest punct actualitatea evenimentului. Noi facem la fel, noi dorim aceleași lucruri. Ne dorim șefia, directoratul sau președinția. De la cea de scară de bloc și până la

conducerea grupului de șahiști din Cișmigiu. Ne imaginăm pe un fotoliu de parlamentar și credem că am face mult mai multă treabă. Visăm la demnități, unele absolut imposibil de obținut în plan real, dar suferim când nu le primim pe cele pe care, în viziunea noastră exclusiv, le merităm. Nu este lipsită de adevăr afirmația că Satana ne inspiră uneori dorințe sublime pentru ca, lăsând la o parte lucrurile posibile în care îi putem sluji Domnului, să ne mulțumim cu faptul că am aspirat la lucruri imposibile! Nu trebuie să aspirăm să fim binefăcătorii întregii omeniri, ci să ne mulțumim să facem bine persoanelor în mijlocul cărora trăim. Cea mai înaltă demnitate a noastră, a oamenilor, care nu se poate lua de la noi, este să fim...oameni. Mântuitorul Hristos S-a întrupat *pentru noi* și este *ca noi*. Am fost aduși la cinstea de ocrotitori ai Cosmosului văzut și apoi, prin jertfa Sa și prin puterea Duhului Sfânt, ni s-a dat șansa îndumnezeirii. Chestiunile lumești în care ne amestecăm, cu voie sau fără de voie, cu știință sau fără de știință, chemarea înrobitoare pe alocuri de a fi în locurile înalte, ne fac să uităm care este rostul nostru pe pământ. Dumnezeu știe de ce ne cheamă la felurite slujiri. Ideea că noi *meritam* anumite demnități este profund dăunătoare. Să ne mulțumim cu ce primim și să ne facem treaba acolo. Fără frustrări, invidii, ură. Oare nu știe Dumnezeu ce, când și cât avem nevoie? Să ne aducem aminte de rugăciunea de după sfîntirea Darurilor la Sfânta Liturghie a Sfântului Vasile cel Mare: *Însuși, tuturor toate le fii, Cel ce știi pe fiecare și cererea lui, casa și trebuința lui*. Să acceptăm cu smerenie și recunoștință tot ce ni se întâmplă și să ne rugăm pentru cei ce sunt în vrednicii, în funcții, în șefii. Nu pentru că le-ar merita, neapărat, ci pentru că Dumnezeu a permis să fie așa. Iar dacă El a lăsat lucrurile așa, de ce să ne supărăm? "Și care va vrea să fie întâi între voi, să fie tuturor slugă. Că și Fiul Omului n-a venit ca să I se slujească, ci ca El să slujească și să-și dea sufletul răscumpărare pentru mulți" (v. 44-45).

Margareta Pîrvulescu

30 martie 2014, a 4-a din Postul Sfințelor Paști, Biserica Sfântul Dumitru Poștă, ora prânzului, puțin după Sfânta Liturghie. Până aici nimic nu prevestea ceea ce aveam să trăiesc și să simt. Enoriașii au primit invitația de a participa, la Sfânta Taină a Maslului ce avea să fie săvârșită într-o localitate din Prahova, Corlățești, unde slujește părintele Iustin Marian Biton, un prieten al bisericii Sf. Dumitru. Pentru că sufletul meu are permanent nevoie de acest panaceu, am spus cu bucurie: merg. Astfel, ne vedem porniți în pelerinajul care avea să-mi schimbe gândurile, să-mi aducă întrebări noi, răspunsuri la cele care deja mă măcinau dar, poate cel mai important, să învăț. Primăvara timidă ne urmărește pe drumul nostru spre Mănăstirea Țigănești, primul popas. O priveliște minunată ni se arată ochilor, pe un drum de pădure prin Codrii Vlăsiei de odinioară. Loc mirific de poveste, care datează din anul 1812. Numele mănăstirii, ce poartă hramul Maicii Domnului, provine de la boierul Țigănescu, care construiește inițial (1780) o bisericuță din lemn, chiliile fiind populate de călugări de la muntele Athos, în prezent aceasta funcționând ca mănăstire de maici. Intrarea în curtea mănăstirii, pe sub turnul clopotniță, unde tronează ceasul german din 1911, este flancată de panseluțe, mușcate și flori de mușețel, totul fiind plin de verdeață. Pictura exterioară este plină de culoare și strălucire. Pictura interioară executată în anul 1853, în stil neobizantin, opera egumenului Eftimie, suferă o serie de restaurări între anii 1880 – 1911. Mai apoi, în anul 1929, biserica a fost repictată de zugravul Dimitrie Belizarie. Pridvorul păstrează însă până astăzi câteva scene din pictura originală. Restaurările din anii 1977-1986 fiind făcute cu multă grijă. Mănăstirea Țigănești păstrează cu sfințenie o raclă cu părticele din moaștele Sfântului Mare Mucenic Pantelimon dimpreună cu părticele din Santa Cruce a Domnului și moaște ale mai multor sfinți. În stânga mănăstirii se află clădirea muzeului, construită în 1848, a fost mai întâi orfelinat, apoi școală, arhondărie, iar din 1989 muzeu. Aici sunt expuse icoane pe lemn, pânză, sticlă și metal, veșminte vechi, cărți și artă veche religioasă. Mănăstirea Țigănești este renumită pentru atelierelor sale, în care sunt lucrate minunate veșminte preotești și broderii liturgice. În atelierelor mănăstirii, maicile lucrează materiale de croitorie pentru hainele preotești, din mătase vegetală, cu fir de aur și argint, precum și bumbac. În aceste ateliere a fost lucrată broderia pentru Sala Maură a Castelului Peleş din Sinaia. Cu gândul încă la cele descoperite, ne îndreptăm pașii spre următoarea oprire. Mănăstirea Ghighiu, cu hramul Izvorul Tămăduirii, ridicată în anul 1817, lăcaș care ascunde o mare comoară spirituală: Icoana Maicii Domnului "Sirianca", pictată pe lemn de santal, icoană care nu încetează nici astăzi a face minuni de vindecare și întoarcere la credință. Pictura e o influență a școlii italiene, exceptând scenele din turlă, autorul ei fiind Gheorghe Tătărescu. Ea își păstrează și azi forma, claritatea și prospețimea pe care le-a avut în 1864. În istoria mănăstirii sunt consemnate și alte evenimente dintre care unele pline de dramatism. Spațiile gospodărești au fost transformate în casă de doctori în timpul epidemiei de holeră din anul 1892. Au urmat apoi foarte multe incendii: în 1906,

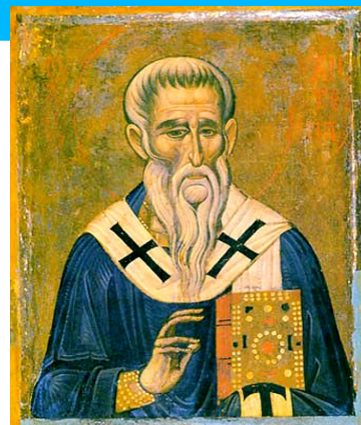
1909, 1922 – când a ars biblioteca mănăstirii, 1945 și 1946. În timpul primului război mondial, trupele germane au transformat mănăstirea în fabrică de conserve, distrugând chiliile și alungând pe călugări. În timpul celui de-al doilea război mondial, datorită bombardamentelor din 1944, a fost distrus paraclisul, astfel încât din el au mai rămas doar catapeteasma și peretele de la intrare. Paraclisul cu hramul Învierea lui Lazăr, a fost ridicat între anii 1832-1833. În 1952 Patriarhul Justinian Marina transformă lavra în mănăstire de călugărițe și începe restaurarea generală a mănăstirii între anii 1954-1958. Mănăstirea este astăzi protejată prin lege ca monument istoric de arhitectură și artă. Părăsesc sfântul lăcaș cu regret, mi-ar fi plăcut să zăbovesc mai mult. Timpul însă ne presează astfel încât ne îndreptăm spre Corlățești. Privesc la mica biserică din drum, citesc: Biserica Sfântul Nicolae - Eustație Plachida. Îmi spun în gând "o biserică micuță de țară", ei bine, pășind în interiorul ei, am simțit că mă întorc în timp. Am simțit că sunt în secolul XVIII. Înăuntrul, pereții afumați de milioanele de lumânări ce-au stat aprinse la ceas de taină și de rugăciune într-un ajutor, dau patină și valoare micutei biserici. Pur și simplu nu mai respir, încerc să mă încarc cu puterea divină ce răzbate prin toți porii pereților de piatră. Închid ochii și parcă văd, țărânul român, gârbovit de poveri, intrând cu cușma motolită între palmele pline de bătăturile făcute de plug, îngenunchat în fața Sfintei Icoane a Mântuitorului. Țărânul căruia, indiferent de vremuri, nimeni n-a putut să-i ia credința în Tatăl Ceresc, în Fiul și în Sfântul Duh. În interiorul bisericuței l-am simțit, mai aproape decât oricând, pe Dumnezeu. Am avut senzația, că Tatăl mă ține de mână, am simțit adierea Duhului sau poate că era doar vântul ce se înverșuna să bată prin ușa larg deschisă. N-am simțit niciodată mai profund ce înseamnă "origine", ce înseamnă întoarcere la credință. Cu smerenie, dar mai ales, cu credința că Tatăl nostru este lângă noi, în orice loc. El ne veghează în orice moment chiar dacă noi ne încăpățânăm să rămânem surzi, orbi, orgolioși, nerecunoscători și zdruncinați în credință. 1792, oare câte milioane de rugăciuni au fost rostite acolo?! Dacă ar putea pereții să vorbească... Nu pot, însă noi, cei care am trecut pragul acestui sfânt lăcaș o putem face, astfel încât suntem datori să povestim tuturor despre minunile de lângă noi. Astăzi și aici am mai învățat o lecție: SMERENIA. Poate cea mai frumoasă de până acum. Mulțumesc Doamne pentru tot ce mi-ai dat!

PRĂZNUIREA SFÂNTULUI IERARH MARTIR ANTIPA, EPISCOPUL PERGAMULUI

pr. paroh Mihai Gojgar

Pe 11 aprilie, pe lângă pomenirea Sfântului Calinic de la Cernica, Biserica Ortodoxă îl prăznuiește pe Sfântul Antipa, episcopul Pergamului. Pomenit în ultima carte a Sfintei Scripturi, Apocalipsa, ierarhul marii cetăți a Pergamului a fost un model de fidelitate față de credința creștină, de jertfelnicie și de dragoste pentru credincioșii săi. Sfârșitul său brutal, specific timpului persecuțiilor anti-creștine, dar și verticalitatea, sa l-au făcut să fie imediat cinstit ca sfânt. Biserica Sf. Dumitru-Postă este unul din locurile binecuvântate unde se află o parte din sfintele sale moaște. Icoana specială a Sfântului Antipa (pe care o găsiți la pangar), rugăciunile către Sfântul Antipa (ocrotitor al celor bolnavi de dinți), închinarea la sfintele sale moaște și bucuria de a fi împreună în biserică sunt motive să credem că ne vom regăsi vineri, 11 aprilie, de la ora 18, săvârșind Sf. Liturghie a Darurilor mai-Înainte Sfințite, în lăcașul din Str. Franceză.

SÂMBĂTA LUI LAZĂR – POMENIREA MORȚILOR

diac. Bogdan Bădiță

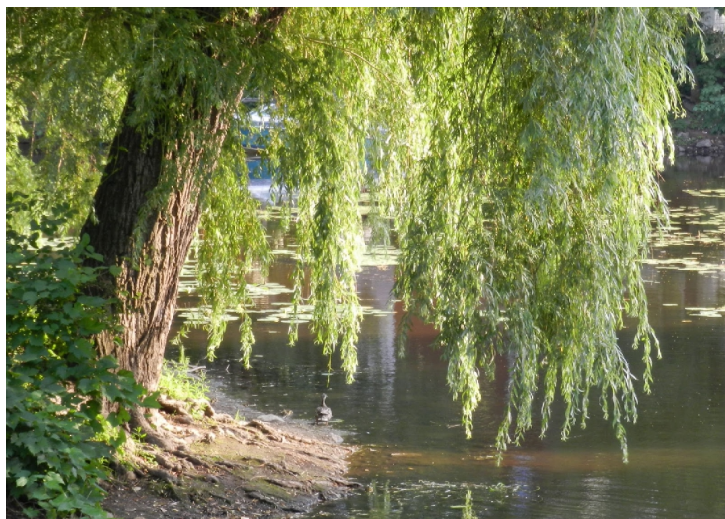
Sâmbăta lui Lazăr este prăznuită cu o zi înainte de Duminica Floriilor, cele două zile alcătuind hotarul și puntea de legătură între Postul Paștilor și Săptămâna Pătimirilor. Sunt două zile de prăznuire, o anticipare a bucuriei pe care o va aduce peste o săptămână, Învierea Domnului. În această sâmbătă se face, pentru ultima dată în post, pomenirea morților și se citește din Sfânta Evanghelie, minunatul eveniment al învierii lui Lazăr. La cererea Martei, Mântuitorul merge la mormântul lui Lazăr și chemându-l afară stărnește bucurie, uimire, cutremurare, dar și invidie. Văzând minunea unii cred în El, iar sinedrul, aflând de minune hotărâște uciderea Mântuitorului, dar și a lui Lazăr. Puțini știu că după Cincizecime, Lazăr pleacă cu surorile lui în Cipru, unde mai târziu este hirotonit episcop de către Pavel și Barnaba. Tradiția spune că după înviere a mai trăit 30 de ani și având totdeauna în fața ochilor imaginea iadului din cele patru zile cât a fost mort, Lazăr nu a mai zâmbit niciodată. Se mai spune că Lazăr dorea să o revadă pe Maica Domnului. În acest scop îi trimite o corăbioară, iar Maica Domnului pleacă împreună cu Sfântul Ioan Evanghelistul spre Cipru. Pe mare se iscă o furtună, iar corabia este dusă la Muntele Athos. Athosul

era plin de temple păgâne, iar aici înainte de a pleca spre Cipru, Maica Domnului le vorbește locuitorilor peninsulei despre Dumnezeu cel adevărat. Când l-a întâlnit pe Lazăr, Maica Domnului i-a oferit două mănecute și un omofor lucrate de ea. Slujbele liturgice amintesc în toată săptămâna a șasea despre acest eveniment. Astfel, luni ni se spune: "Astăzi umblând Hristos pe lângă Iordan, I S-a arătat boala lui Lazăr...", marți: "Ieri și astăzi a fost boala lui Lazăr...", miercuri: "Astăzi Lazăr murind este îngropat și îl jelesc surorile...", joi: "Două zile are astăzi Lazăr cel mort...", iar vineri: "Măine, Domnul vine să ridice pe fratele cel mort al Martei și Mariei". Și fiind ultima zi a pomenirii morților, la slujba de sâmbătă suntem chemați să ne identificăm cu Lazăr: "Răstoarnă, Hristoase, de pe smeritul meu suflet, piatra cea grea a trândăviei celei rele și mă ridică din mormântul nesimțirii, spre lauda Ta, Cuvântule". Așadar, după cum aflăm din Triod, Mântuitorul Hristos îl învie pe fiecare dintre noi în Lazăr și pe toți ne eliberează din moarte. De aceea este frumos ca în această zi să facem pomenirea celor adormiți spre nădejdea Învierii Domnului.

SALCIA – RAMURA BINECUVÂNTATĂ A FLORIILOR

pr. Gheorghe Dincă

Creștinii folosesc în mod frecvent unele elemente din natură pentru a marca anumite evenimente ale vieții duhovnicești. Cel mai întâlnit exemplu în acest sens este *busuiocul*, care este folosit la slujba de sfințire a apei la biserică sau în casele credincioșilor. Însă, pe lângă acesta, se mai folosesc la anumite ocazii *frunzele de nuc* (la Cincizecime) și **salcia**, care este binecuvântată și sfințită de Florii. Folosirea salciei în această zi este strâns legată de evenimentul Intrării Domnului în Ierusalim, fapt surprins în scrierile evanghelice după Matei și Marcu care istorisesc că, deși Domnul Hristos a intrat în cetate "smerit, pe mănzul asinei", oamenii l-au întâmpinat triumfal, cu ramuri de finic. Creștinii au vrut să imite entuziasmul celor care i-au pregătit Domnului Hristos această intrare triumfală și au adaptat pe plan local această sărbătoare prin folosirea salciei în locul finicului. *Finicul* este de fapt o specie de palmier, care crește în mod natural și spontan în părțile Asiei Mici, fiind mult mai cunoscut în țara noastră prin fructele sale numite "curmale". Firește că acest arbore - care nu crește la noi în țară - a fost înlocuit cu autohtona salcie, a cărei creștere și înflorire coincide cu perioada de cinstire a Floriilor, indiferent de data acesteia (care este schimbătoare - aflându-se întotdeauna cu o săptămână înainte de Sfintele Paști. Faptul că utilizăm salcia în cadrul acestei sărbători nu este nici întâmplător, nici lipsit de sens. Ea apare încă din antichitate în diferite culturi și civilizații cum ar fi cea evreiască, cea greacă, cea romană, fiind legată de simbolismul vieții și al morții. Dealtfel este binecunoscută puterea regeneratoare a acesteia, precum și ușurința cu care crește în locurile cu multă umezeală. Așadar folosim salcia nu doar pentru că este cea mai asemănătoare cu ramurile de finic din Israel, ci și

datorită simbolismului ei. În acest sens, interpreții specializați au oferit o perspectivă nouă, creștină, diferită față de interpretările Vechiului Testament. Pe de o parte salcia este asemuită cu Hristos, Cel care este izvor de viață - pe care o împarte "mlădițelor Sale", dar aceasta este și simbolul creștinului renăscut prin Taina Sfântului Botez. Ca orice plantă, salcia poate avea efecte terapeutice importante pentru sănătatea noastră. Preparatele din salcie au un efect calmant împotriva multor forme de nevralgie, cu efect cicatrizant în cazul multor feluri de plăgi. Salcia poate fi utilizată sub diferite forme în tratamente naturiste și poate fi administrată atât pentru uzul intern (ca infuzie, tinctură, decoct) cât și pentru cel extern (băi, decoct și chiar cenușă).

Biserica Sfântul Dumitru este recunoscătoare celor care sprijină eforturile de consolidare și restaurare. Vă invităm să completați formularul 230 și să direcționați către lăcașul nostru 2% din impozitul pe venitul din 2013. Nu înseamnă nici o cheltuială, pentru că acel impozit deja a fost reținut de stat. Este dreptul dumneavoastră să vă exprimați în acest mod afecțiunea față de o instituție. Formularul 230 îl puteți găsi pe site-ul nostru, la pagina *Cum poti ajuta*: <http://sfantuldumitru.posta.ro/ce-i-de-facut/cum-poti-ajuta/>. De asemenea, el se află la pangar și poate fi completat și lăsat în biserică. Dacă știți și alte persoane care ar putea completa formularul 230 pentru noi, am fi încântați. Formalitățile legate de depunerea documentului le vom realiza noi. Tot ce trebuie să faceți este să completați datele personale și să semnați. Nu este nevoie de fișă fiscală și nu trebuie completată suma care se direcționează. Se poate direcționa 2% din impozitul pe venit și de către persoanele care desfășoară activități independente, prin intermediul formularului 200 (chiar dacă au ca sistem de impunere norma de venit). **Noutatea legislativă** se referă la sponsorizările din impozitul pe profit: ... *cheltuielile de sponsorizare și/sau mecenat și cheltuielile privind bursele private, acordate potrivit legii; contribuabilii care efectuează sponsorizări și/sau acte de mecenat, potrivit prevederilor Legii nr. 32/1994 privind sponsorizarea, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii bibliotecilor nr. 334/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cei care acordă burse private, potrivit legii, scad din impozitul pe profit datorat sumele aferente în limita minimă precizată mai jos: 1. 3 la mie din cifra de afaceri; pentru situațiile în care reglementările contabile aplicabile nu definesc indicatorul «cifra de afaceri» această limită se determină potrivit normelor; 2. 20% din impozitul pe profit datorat.*

Sumele care nu sunt scăzute din impozitul pe profit, potrivit prevederilor prezentei litere, se reportează în următorii 7 ani consecutivi. Recuperarea acestor sume se va efectua în ordinea înregistrării acestora, în aceleași condiții, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit. **Vă mulțumim!**

CURS GRATUIT DE MUZICĂ BISERICESCĂ

În fiecare joi, de la ora 18, sunteți invitați să participați la cursul gratuit de muzică bisericească, indiferent de nivel (începători – avansați). Biserica Sf. Dumitru Poșta, str. Franceză nr. 1, ora 18.

Joia, zi de curățenie în biserică

Cățiva membri ai comunității noastre obișnuiesc să facă curățenie în biserică în fiecare zi de joi a săptămânii. Le mulțumim pentru inițiativă și totodată sperăm că vor exista tot mai mulți voluntari dispuși să jertfească puțin din timpul lor pentru această activitate. Orice mână de ajutor este bine-venită, mai ales acum când odată cu venirea anotimpului cald și curtea are nevoie de îngrijire. Vă așteptăm în fiecare joi după-amiază și vă mulțumim anticipat! Puteți cere mai multe detalii d-nei. Carmen la nr. de tel 0724.431.060 sau persoanei de la pangar.

Atelier de creație

Pentru că am văzut o mare deschidere la voi pentru a ajuta, prin îndemânarea și imaginația voastră, la consolidarea și la acțiunile sociale ale bisericii, avem bucuria de a vă invita la atelierul de creație organizat în incinta Bisericii Sf. Dumitru Poșta. Programul întâlnirilor este: **marți (8 aprilie) - ora 17.30 și sâmbătă (12 aprilie) - ora 13.30.** Tehnicile propuse sunt: pictura pe porțelan și fotoprint.

Lucrările realizate vor fi oferite spre vânzare în cadrul târgului organizat la biserică cu ocazia sărbătorilor pascale. Pentru a ne pregăti cu necesarul de materiale, vă rugăm anunțați participarea la adresa de e-mail: **huidu_oana@yahoo.com.**

Programul serilor catehetice Aprilie 2014

7.04.2014 – Sf. Antipa al Pergamului. Film religios - cap. 6 de la Ioan

Contribuția anuală a credincioșilor Parohiei Sf. Dumitru-Poșta este de 100 de lei. Persoanele cu dificultăți materiale sunt scutite. Această contribuție anuală este folosită în special pentru plata utilităților.

**Fii ctitor
cu 1 euro!**

RO 02 RZBR 0000 0600 1219 1317 – LEI
RO 18 RZBR 0000 0600 1435 9658 – EURO
RO 93 RZBR 0000 0600 1435 9666 – USD
Raiffeisen Bank, Agenția Decebal.

Program liturgic 11 -25 aprilie:

11.04 (SF. ANTIPA AL PERGAMULUI), ora 18.00 – Sf. Liturghie a Darurilor

12.04 (SÂMBĂTA LUI LAZĂR), ora 8.00 – Sf. Liturghie și Pomenirea morților (din această zi și până pe 3 mai nu se mai fac parastase)

13.04 (FLORIILE, INTRAREA DOMNULUI ÎN IERUSALIM), ora 8.00- Utrenia și Sf. Liturghie; ora 18.00 Denie

14.04, ora 18.00 – Denie

15.04, ora 18.00 – Denie

16.04, ora 18.00 – Denie

17.04, ora 8.00 – Sf. Liturghie; ora 18.00 – Denia celor 12 Evanghelii

18.04, ora 18.00 – Denia Prohodului Domnului

19.04, ora 8.00 – Sf. Liturghie; ora 23.30 – SLUJBA ÎNVIERII DOMNULUI

20.04 (SFINTELE PAȘTI), ora 12.00 – Vecernie (a II-a Înviere)

21.04 (SFINTELE PAȘTI), ora 8.00 – Utrenie și Sf. Liturghie

22.04 (SFINTELE PAȘTI), ora 8.00 - Utrenie și Sf. Liturghie; ora 18.00 – Vecernie

23.04 (SF. MARE MUCENIC GHEORGHE), ora 8.00 - Utrenie și Sf. Liturghie

24.04, ora 18.00 – Vecernie

25.04 (IZVORUL TĂMĂDUIRII), ora 8.00 - Utrenie și Sf. Liturghie